

Виходить у Львові щодня (крім неділь і гр. кат. свят) о 5-й годині по полудні.

Реданція і Адміністрація: уляця Чарнецького ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати поштової.

Рекламації незапечатані вільні від оплати поштової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Газети Львівської“.

Передплата у Львові в агенції днешників пасажа Гавемана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінції:

на цілий рік	К 4.80
на пів року	„ 2.40
на чверть року	„ 1.20
місячно . . .	„ —.40

Поодинокое число 2 с.

З поштовою пересилкою:

на цілий рік	К 10.80
на пів року	„ 5.40
на чверть року	„ 2.70
місячно . . .	„ —.90

Поодинокое число 6 с.

Вісти політичні.

(Положене на Угорщині. — Недуга папи. — З далекого Входу).

В Будапешті стоїть справа кризи незміненна. Послїдні засїданя сойму зїшли так само на програмовій дискусїї, яку опозиція з успіхом старала ся продовжити, а відтак відложити на слїдуюче засїдане. Важною обставиною єсть доконуючий ся роздїл між Кошутом і єго сторонниками, а рештою партїї незалежности з пос. Барабашом на чолї, що в числї 35 послїв наміряють виступити з дотеперїшного клубу і прилучити ся до партїї Угрона і диких задля веденя обструкції на власну руку. Натомість президент міністрів гр. Кин-Гедерварї заявив оногди на засїданю військової комісії, що військова адміністрація піддержує і на дальше свої доконечні жаданя що-до підвищення контингенту рекрута, не покинула їх, а лише відрочила, щоби подати можливість для виясненя положеня. Що-до становища теперїшного правительства супротив національних домагань в справі військовости, заявив гр. Кин, що оно придержує ся становища посередного правительства.

З Риму наспїли вісти про недугу папи Льва XIII. і то недугу досить грізну. І так

доносять: Папа, коли розпочали ся спеки, жалував ся, що не чує ся здоровим. Позаяк др. Ляппонї, домашний лікар папи, гадав, що зміна воздуха могла би принести поліпшенє в станї здоровля, дораджував проходи в огородї. Помимо того сили не прибували. По оногдашнім прийнятю угорських паломників появили ся признаки ослабленя а також трудности в віддыханю. Ніч провів папа неспокійно і не спав. Др. Ляппонї перебував в сусїдній комнатї. В суботу рано ослабленє тревало дальше, в наслїдок чого др. Ляппонї рішив ся дати папі сильнїйші средства, почім папа спав до години 11½ перед полуднем і міг по пробудженю приймати трохи поживи, що єсть ознакою, що стан здоровля трохи поліпшив ся. Др. Ляппонї відвідав папу знов о годинї 8 вечером і сконстатував, що поліпшенє тревало дальше. Внаслїдок того Ляппонї повернув до свого мешканя і зїв з родиною вечерю, однако відтак вернув знов до Ватикану, де провів і ніч на недїлю. Вчора рано мала відбути ся нарада з проф. Маццонїм. Ніч з суботи на недїлю перевів папа спокійно. О годинї 9½ рано відбула ся нарада дра Ляппонїго з проф. Маццонїм, по котрій видано такий бюлетин: Др. Ляппонї, занепокоений станом здоровля папи, відбув нараду з проф. Маццонїм, котрий потвердив єго дїягнозу (спаралїзованє одної половини легких) і затвердив дотеперїшний спосіб лїченя. Загальний стан папи з огляду на преклонний вік поважний, однако поки-що не тревожний. — Рано не було

ще у Ватиканї вісти про правдивий стан здоровля папи; оголошенє бюлетину викликало загальний смуток. Папські гвардії одержали приказ, аби були сконсигновані. Перед полуднем відбули кардинали Орелїя, ді Петро, Готті, Моценні і Рамполля нараду. Вечером мав др. Ляппонї і проф. Маццонї ще раз осмотрити папу і видати другий бюлетин. По полудни стан папи трохи погіршив ся. Оба лікарї повідомили братанича папи гр. Камїлля Печчіого і кардинала Рамполлю про поважний стан недуги. Вечером о годинї 8½ приймив папа послїдні Тайни. Помазаня олієм довершив монс. Пісерї, захристиян апостольської палати в сослуженю кількох кардиналів. Заки папа приймив послїдні Тайни, зажив на горячі просьби лікарів трохи лїку. Лікарї заявили, що коли папа буде слухати їх вказівок і приймати лїки, то єсть хоч слаба надїя на удержанє житя. — З огляду на поважний вік надїя та дуже слаба, однако гадають, що папа має ще досить сили, аби пережити нинїшну ніч.

О причинах папської недуги доносять: Папа видав був порученє, аби в пятницю на 8 годану рано був приготовлений повїз на проїздку по ватиканьскім огородї. Однако позаяк в ночи не спав, зїшов до огорода вже о 7¼ і тому не застав там повоза та пішов на прохід піхотою. Здаєть ся, що при тїм утомив ся і зігрїв ся і коли вернув ся до своїх комнат, жалував ся, що чує ся недобре, в наслїдок чого прикликано зараз дра Ляппонїго.

26

РУСЯВЕ ВОЛОСЄ.

(З англїйского — А. Серджента).

(Дальше).

Джессї приймила вість про близькі переносни на вид дуже спокійно, але нахлила ся над дитиною, аби не показати, що нагле почервонїла і почала скоро віддыхати. Скоро, як блискавка, мигнула їй гадка, що коли-б она вернула до Майль Стріт, то чейже віднайде ще Юрія; що, коли Стефан і Дїк не будуть мешкати в тїм самім мешканю, то она може могла би колись відвідати єго і хоч сама собі говорила, що нічо не спонукало-б єї житя з ним разом, то однако не могла навіть подумати спокійно о своїй стрїчи з ним. Безмежна туча за любим чоловіком обудила ся знов в нїй — горяче бажанє почути знов єго любовнї бесїди, почути на собі єго поцїлуї і обїями — і хоч говорила собі, що она дуже зла, що тужить за такими рїчами, то однако не хотїла в собі того чувства цілковито убивати.

Незабаром потім перенесли ся они дійсно з взірцевих мешкань на улицю Бок Стріт. Одна комната, в котрій від тепер мали мешкати Алїсія, Джессї і єї дитина, була не велика, але розмірно чиста і ясна. Для Джессї було великою полєкшою, що рїдко бачила Стефана і Дїка,

а за те, що не бачила Дїка, навіть кожного дня дякувала в молатві. Она не могла Дїка стерпіти, а Дїк ненавидїв єї. Навїть єго любов для малої Мінї не змогла зробити єго чемнїйшим супротив Джессї. Тому було їй незвичайно приємно, що віддїлила ся від братів і немов почувала себе власною панію. Тїлькож спершу не она не знала, що Дїк Єр слїдив за всіма єї виходами і що часто спав перед дверми єї комнати. Коли то замїтила, найшов на неї наглий страх. Бо всі єї виходи мали на цілі лиш одно: она сподївала ся Юрія знов побачити і ходила в напрямї, де могла би єго стрїтити. Чи Дїк доносить Стефанови про те все: чи Стефан не буде єї підозривати і чи не замкне єї знов? На гадеу о тїм аж мороз по нїї перейшов. І почала роздумувати над тим, чи не удалось би їй утечи від Стефана.

Одна жїнка, котру она знала ще з єї давних часів, помогла їй в тїм прикрім положеню. „Чорна Саллі“, котру називано так задля єї темного волося, мала не конче добру славу, але мала добре серце і незвичайно любила дїти. Єї нїжнї стараня о Мінї, коли дитина була слаба, придбала їй Джессїну вдячність і прихильність і одного вечера дала їй відвагу оповїсти тїй жїнцї найбільшу часть своєї історїї та висказати перед нею свою тревогу і страх перед обома братами Ерами — страх, який відчувала до якоїсь мїри і Алїсія.

— Не бій ся лиш, дитинко — сказала чорна Саллі. — Спусти ся й по на мене, я вже

тобі поможу. Коли кілька днів нїгде тебе не побачу, то буду глядати за тобою, доки тебе не найду. Я тобі щось скажу — ти можеш безпечно, коли тїлько схочеш, утечи перед Алїсією і Дїком і спровождити ся до моєї комірки в Майль Стріт.

— Я гадала, що ти мешкаєш тут в Бок Стріт? — спитала Джессї, зупиняючись.

— Так, мешкаю, коли я дома — засміяла чорна Саллі. — Але я маю ще иншу криївку. Того часом потреба. Знаєш тї три доми при Майль Стріт, котрі недавно велїли опорожнити? Коли прийдеш до третього, то він все отвертий і порожний — хїба що деколи заблукає ся там який волоцюга. Там суть сходи і укритї дверї, котрими входить ся до сусїдної камениці і тому той дїм добра криївка, коли поліція часом має на кого око. Я покажу тобі цілий дїм, коли схочеш пїйти зі мною і то дуже добре пізнати єго, особливо, коли хоче ся перед кимсь утечи. Ти, знаєш, ідеш в однім домі сходами на гору, а поліція за тобою. Але найти, не найдуть тебе — а чому? Бо ти дверми в даху перейдеш до другої камениці, а люди в тїй камениці позавїшують все плаццям і иншими рїчами дверї і присягають ся, що нікого не було і бачиш, тому ти цілком певна, бо поліція не знає о тих малих дверях. Прийди лиш там, коли лиш будеш в небезпечности.

— Дякую, Саллі — відповіла Джессї — але я мабуть ніколи не буду потребувати того. — Того не можна знати — відповіла ро-

Köln. Ztg. доносить з Петербурга, що після вістий наспівших з Владивостока, міністер війни ген. Куропаткин від'їхав звіттам нагале, в наслідок візвання російського царя і змінив цілковито програму своєї подорожі. Здогадують ся, що его побут в Николаевску має за ціль оглянене тамошних фортифікацій, котрі на случай війни з Японією і Англією мали би велике значіне.

Новинки.

Львів дня 6-го липня 1903.

— **Реальна школа в Снятині.** Є. В. Цісар постановою з дня 2 червня дозволив отворити державцу школу реальпу в Снятині.

— **Впреосв. Митрополит Шептицький** виїхав в п'ятницю до Відня, звідки поверне до Львова в середу.

— **Конкурс** в цілі обсаження 24 місць в бурей сьв. Йоана Хрестителя в Дрогобичи. Принятими будуть ученики рускої народности, гр. кат. обр. будь безплатно, будь за доплатою місячною з гори від 14—30 кор. Отримують: поміщене, удержане і падрір. Кождай питомець має мати свою постіль (кромі ліжка), біля, одежу і книжки. Подання заосмотрені в послідне свідощтво шкільне, з декларациєю висоти доплати місячною, належить внести до виділу на руки о. Антона Рудницького в Дрогобичи. — Речинець до 15 серпня с. р. — Виділ Бурси сьв. Йоана Хрестителя.

— **Приватна женьска гімназія у Львові.** Після урядового звіту до отвореної перед роком приватної женьської гімназії у Львові вписало ся 32 учениці, а полишилось до кінця с. р. 28. З того до обряду латинського палсажало 15, гр. кат. 2, а жидівського 11 учениць. При класифікації одержало 10 учениць степенів відзначаючий, а 18 добрий. Шкільний рік скінчив ся 27 червня с. р. Записи на р. 1903/4 відбудуть ся 4 вересня с. р. від год. 3—5; при записі треба зложити вступну таку 10 К. Шкільна паука розпочне ся 9 вересня.

зумнійша Саллі — все добре забезпечити ся на случай небезпечности.

Джессі притакнула їй, хоч не знала добре, що о тім гадати. Але уділена їй рада мала принегти пожиток.

Одного січневого вечера — на дворі було зимно і сніг висів у воздуху — ішла она улицею Міль Стріт, коли нараз упав єї погляд на стаять, що видалася їй знакомою. То був Юрій Оствальд закутаний шалем, в плащі, з капелюхом насуненим на очи, що его лица майже не можна було бачити. О, але Джессі не могла милити ся! То був цілком певно Юрій Оствальд, єї любий, єї муж, батько єї дитини! І він стояв в дверях дому, де она колись мешкала! Чи можлива річ, аби він єї не любив?

— Юрій, Юрій! — скрикнула і підбігла до закутаної стаять та покляла руку на его рамени.

Чоловік обернув ся, поглянув їй в лице і відтрутив єї руку.

— Невірна жінко! Як смієш говорити до мене? — відозвав ся. То був справді Юрій Оствальд, але ніколи перед тим не глядів Юрій Оствальд з такою ненавистію і гнівом на Джессю, як тепер.

— Юрій, не гнівай ся на мене — просила Джессі. Она ніколи не уміла сказати то, що треба.

— Длячого не мав би я на тебе гнівати ся, ти підле сотворіла? Чи ти не звівчила мого життя так само як своє власне? Твоє безвстидне поведєня знищило мене і принесло тобі нещастя — а може вже й принесло — я майже просив би Бога о те!

— Так, я дуже нужденна — плакала Джессі — особливо коли ти так до мене говориш. Що я злого учинила, Юрій? О, ти не знаєш — не понимаєш —

— Я знаю, що ти мене покинула — за для другого чоловіка!

— Задля другого! — Ах, ні, Юрій —

— **Нове банкрутство.** Загальний союз годівельників худоби, товариство, що займало ся торгівлею рогатої худоби і мало свій осідок у Львові, попало в конкурс. Пасиви виносять 335.000 К. Довжниками суть переважно торговельники і різники. Завідателем маси конкурсової став др. Маргаш. Товариство се мало кількадесят членів, котрі платили по 1000 К на оден уділ; тепер будуть мусіти заплатити ще по других 1000 К.

— **Утопила ся** в присілку Чагари належачим до старого Збаража 2-літна дитина Марія, довька Юлії Бойко. Дитина виїшла неспостережено з хати і впала до недалекого потоку. Дитину зараз видобули з води, але вже не можна було єї привести до життя.

— **Перший руский дівочий ліцей в Галичині.** Виділ тов. „Руский Інститут для дівчат в Перемишлі“ оголошує: З радостію ділимо ся з нашою суспільностию вістною, що по довгих заходах удалось нам одержати дозвіл Вис. Ради шкільної краєвої у Львові на отворене руского дівочого ліцея в нашім Інституті на основі уповажненя зі сторуши Є. Е. п. Міністра віроісповідаць і просвєти з дня 21 падолиста 1902 ч. 31.271. На тій підставі отвираємо уже з днем 1 вересня 1903 класу приготовляючу замість дотеперішньої класи IV і першу класу ліцеальну на місце дотеперішньої класи V. Прочі класи Інститута, то єсть III і класи VI—VII остануть в слідуючім році шкільнім в тім виді, як се було до тепер. При тій нагоді подаємо до відомости, що на жадане сторушн виеслати будемо проспект Інститута з подапом всяких ближних інформаций. — Від Виділу тов. „Руский Інститут для дівчат“. — О. Мирон Подольський, предсідатель; Северин Заричкий секретар.

— **Школяр палієм.** З Берна на Мораві доносять про таку подію: В селі Стреліці горіло вже від трох неділей що дня, так що людий взяв був вже страх і они стали домагати ся прислання войска, котре би їх стерегло, бо очевидно хтось день в день підпалює будинки, а палія годі зловити. Переполох в громаді збільшила ще отея подія: Жандарм стеріг через цілу ніч якусь шопу, котру ще доси не підпалювано; скоро стало свитати, він пішов. Ледви що відійшов від шопи на кільканаїцять кроків, як вже шопи стала горіти ясною полумінію. Громада виеслала була прасьбу до намістництва о прислане войска, аж ось зло-

ні, не так було, як гадавш! Я була примушена; мене заманили в лапку як дику звірину — мене зловили і укривали перед тобою. Я не могла собі допомогти — справді ні. То не була моя вина.

— Не твоя вина? — спитав Оствальд, стискаючи єї рамя мов кліщами і обернув єї заплакане лице так, що світло ліхтарні упало на него. — Що ти хочеш тим сказати?

— То правда, Юрій. Мене насильно тримали.

— Хто тебе тримав? Певне той драб Ер? Вид скаженої лютости в его лица налякав Джессю і она замовкла. Що властиво мала зробити? Оповісти цілу історію Юрієви? Він убив би Стефана, або Стефан его, а Стефан робив лиш то, що уважав за справедливе. Єї напав великий страх і замкнув їй уста і коли Юрій Оствальд глядів в єї хороше, налякане лице, присягав, що ще ніколи не бачив такої слабій, такої фальшивій жєнщини як она.

— Говори — приказував строго. — Оповідж мені все, аби я міг покарати того драба, як він на то заслугує!

— Не можу тобі того оповісти, Юрій.

— Не можеш мені оповісти? Боже, чи то така страшна історія?

— То не була моя вина — сказала Джессі налякана і закрила лице руками.

— Ні, може спершу не була твоя вина — відповів гірко — але відтак була таки твоя вина. Чому — коли-б ти чула ся без вини — чому не могла ти вернути до мене? Твої діла осуджують тебе, а ти стараєш ся лиш викрутити ся. Не дотикай ся мене! Я бріджу ся тобою, ти підла ледащиця і не мавш ніякого права до мене. Кудись я тебе любив, Джессю; як могла ти мені то зробити?

— Я тебе ще люблю! — скрикнула она і вчепила ся его рамени, хоч він старав ся єї відтрити.

— Твоя любов мало що варта — відпо-

влено палія, 12-літнього школяря, Фльоріяна Смутного Хлопець признав ся зараз до всего і сказав отверто, що підпалював длятого, щоби не було в школі науки. А треба до сего ще додати, що учитель належав до місцевої сторожі огневої, і скоро де вибух огонь, він зараз ішов, а науку переривано і школярі розходили ся домів.

— **Крадежі на залізницях в Галичині.** Станиславська поліція дістала якийсь безіменний лист, що двох із служби залізничої, мешкаючих в Станиславоні, займають ся крадежію і мають у себе великий склад крадених річий. В наслідок того доносу пішла судова комісія в асистенції жандармів до помешканя тих людий і зробила там ревизію, котра виказала зовсім несподіваний вислід. Знайдено 17 золотих брощ, багато золотих і срібних годинників з ланцущками і без ланцущків та множество всяких инших дорогих річий, служачих до прикраси, відтак дуже багато мужеского і дамского одія та величезний склад мужеских і дамских черевиків. Комісія забрала всі ті річи, котрі очевидно походять з крадежі на залізницях, а обох слуг закованих відставлено до суду карного.

Господарство, промисл і торговля.

— **Ц. к. Дирекция почт і телеграфів** оповіщує: Від 1 липня 1903 можна виеслати почтєві перекази до слідуючих колоній португальских: Анбала, острови капвердійські, Гвінея, Індія португальські, Мозамбік, сьв. Тома і Принціп. Поодинокі перекази можуть звучати найвисше на 500 К. За переслане переказу до Лізбони припадає належитість міжнародна, а то: за перших 100 К по 25 с, від кождих 25 крон, а за кождих слідуючих 50 К також по 25 с. За переслане переказу з Лізбони на місце признання відтягне ся однак з переказаної квоти окремо належитість, а то 30 с за кождих 25 К. Коли проте адресат має одержати в цілости квоту, котру надаючий бажає ему переказати,

вів він з гірким глумом — коли она не може тебе виратувати з тої страшної пропасти ганьби. Джессю, Джессю! Ти зломила мое серце і звівчила своє власне життя! Щож ще може нас лучити?

Она стояла і хлипала, але піднесла благаючо руки до него.

— Я тобі все — все скажу — скрикнула з розпукою — коли лиш схочеш мене вислухати.

— Я не хочу того чути — відповів, пробуючи успокоїти ся і відвертаючи очи від єї благаючого лица. — То надто погане — надто страшне. Але я поможу тобі; зроблю, що лиш в моїх силах, коби ти лиш схотіла вести ліпше життя. Потребуєш гроший? Можу тобі тепер тільки дати, кілько схочеш.

— Не потребуєш гроший — я маю — досить — сказала Джессі дрожащими устами.

— Ах, ти видко добре заосмотрена — відповів Юрій, не замічаючи гірчи, з якою она то сказала. — Більше нічого не можу тобі дати. Але — може на память нашої старої любови дозволиш, що я уміщу тебе в такім місці, де дбали би о тебе і тобою опікували ся? Я буду старати ся о те, аби ти мала все, чого потребуєш. Простити тобі не можу — але бодай ніколи не зазнаєш голоду, студени ані ніякого недостатку. Ти бідно виглядаєш, мусиш обходити ся не без одного, що я міг би тобі дати. Ходи зі мною, а будеш все мати.

— Я хочу лише одного, Юрій — сказала Джессі тихо — а то твоєї любови.

— Мою любов ти вже утратила — відповів молодий чоловік, побілівши на цілім лиці — і не можеш надіяти ся, аби ти єї знов придбала. Пійдеш зі мною, чи ні? Я уміщу тебе у одній пані, що буде для тебе прихильна і вічлива — коли зараз — нині вечер пійдеш.

належить переказ підвищити о квоти належності, яка припадає за переслане переказу з Лівони на місце призначення.

— Ц. к. Дирекція залізниць державних оповіщує: „Ц. к. Дирекція залізниць в Празі оголошує, що вскорі передана буде до прилюдного ужитку залізниця льокальна Табор-Бехін зі станицями Табор, Стап, Мальшіц, Судомеріц, Чернід і Бехін і перестанками Бергештадт, Пенков, Требеліц, Вшехляп-Дудов, Смолеп і Безеровіц. Стації уряджено для загального руху а перестанки тільки для руху особового і обмеженого руху пакункового.“

ТЕЛЕГРАМИ.

Відень 6 липня. Угорський президент міністрів гр. Кин Гедерварі був у Цісаря на аудієнції, відтак удав ся до президії кабінету, аби зложити візиту дрови Керберови. По полудни відіхав до Будапешту.

Загреб 6 липня. Двох священників Семесича і Шустера з Грубіснополія за розширюване підбурюючих відозв засуджено кожного на 6 місяців вазніці.

Відень 6 липня. Fremdenblatt доносить: Президент міністрів др. Кербер був в суботу о годині 1 в полудне у Цісаря на довшій аудієнції. Ту аудієнцію уважають зворотною точкою в подагодженю теперішньої кризи і надіють ся, що оно вже тепер скоро скінчить ся.

Рим 6 липня. Бюлетин о стапї здоровля папи виданий о год. 8¼ вечером так звучить: Ослабленє від рана трохи збільшило ся. Стан хорої половина легких незмінений; віддих до-

сить приспішений і трохи ослаблений, але незначно. Теплоота понизше нормальної. Свідомість цілком ясна.

Надіслане.

— **Хто хоче скріпити своє здоровле** свїжим гірским воздухом, най приїжджає до Білих Ослав, де знайде одвітне удержанє з помешканєм по 70 К місячно, у властителя торговлі К. Петровского. Білі Ослави єсть то місцевість, положена о 9 км. від Делятина, а має далеко лагіднійший гірський воздух як Яремче. Перед приїздом упрашаєсь повідомити властителя торговлі.

Виданя

Руского педагогічного Товариства.

у Львові, ул. св. Софії ч. 9а).

Образкові виданя.

*Звїринець 20 сот. *Гостинець 20 сот. *Забавки 20 сот. *Менажерия 20 сот. *Квіточка 40 сот. *Віночок 40 сот. *Забавки для дітей 80 с. *Нашим дітям ч. I. 80 с. *Нашим дітям ч. II. 80 с. *Діточі вигадки ч. I. 60 с. *Діточі вигадки ч. II. 60 с. *Наші звїрята 80 с. *Казки народні ч. 1 і 2 по 50 с., разом опр. 1 К. 30 с. *Казки Андерсена ч. 1, 2, 3, 4, 5 по 50 с., разом опр. 2 К. 90 с. *Байки Брянчанінова 30 с. *Робінзон Чайченка 80 сот., опр. 1 К. 10 сот. *Мірон: Пригоди Ден Кіхота (друге виданє) 80 с., опр. 1 К. 10 с. *Байки братів Грімів 50 с. Дітвора 1 кор. Звїрята домашні 80 с. Приятелі дітей 1 кор. 20 с. Ах яке хороше 2 кор. Для розривки 1 кор. 20 сот. *Гете-Франко: Лис Микита (третє цілком змінене виданє) 1 кор., опр. 1 кор. 30 сот.

— Чей не нині вечер? — Она зі страхом подала ся назад.

— Чому ні?

Она нагадала собі дитину і не відповіла. Юрій нічого не знав про дівчину, яку она назвала єго іменем.

— Ходи зараз, Джессю — вині.

— Як прийдеши завтра вечером — вилепетала — то пійду. І тоді всьо тобі оповім.

Але Юрій потряс гнівно головою і відвернув ся. Єї ваговане було для него незрозуміле, а єго серце було надто зранене і хоре, щоби він міг бути терпеливий. Тому відвернув ся від неї з гірким чувством, що она на віки пропала і ніколи більше не верне до иншого життя і щез з мраді зимового вечера.

5.

Джессі вернула до Бок Стріт заплакана і з болем серця. Длячого був Юрій такий недобрый для неї? Як то можливе, аби він не вірив єї словам? І чи то могло бути, аби він вже більше єї не бачив і не взяв до себе? Бо від тої хвилі, як з ним говорила, забула на всі свої сумніви і докори совісти і хотіла лиш, аби єї люблено і пещено як перше. Стефан і єго науки немов вилетіли з єї памяти. Она знала тепер лише про свою любов до Юрія Оствальда, свого мужа, вітця єї дитини.

Взяла дитину на руку і лежала до пізної ночі, хлипаючи на своїм ліжку. Алісії не було дома, то й ніхто не перешкаджав їй. Плакала, аж доки дитина не стала кричати; тоді трохи успокоїла ся і вкінці задрімала, не розбираючи ся, притуливши дитину до себе.

День з своїм світлом не приніс їй розради. Она ще раз всьо роздумала, що їй сказав Юрій і їй не приходив на гадку ніякий спосіб, як би єму сказати правду. Бо лиш Стефан, або Алісія, або Дік могли би єї оправдати, а ніхто з них чей не схоче вступати ся

за нею у Юрія. Она гадала, аби звирити ся перед Алісією і попросити єї, щоби єму сказала, як то стало ся, що єї против єї волі задержали; але гадка, що у Алісії стрітила-б єї лиш погорда і недовіре, викликала на єї лиці румянці встиду і она хоч нерадо мусіла той намір занехати.

Але коли день минув, почала знов набирати відваги. А може він таки верне. Она же благала єго прийти на то само місце, о тій самій годині і може єго серце змякне і він прийде. Він говорив, що хоче єї взяти. Она не знала куди, але в ній ворухила ся солодка, дурна надія, що він може схоче єї взяти до хорошого, малого домику в Мед Воль, або може й на село до себе, де мешкали богаті люди, що так вічливо розмавляли з нею того послідного нещастного дня їх спільного позитя з Юриєм на виставі образів. То, аби Юрій погорджував нею, або зле о ній думав, не приходило Джессі й на думку. Она була певна, що коли лиш пять хвиль покійно з ним поговорить, він їй увірить. Тому почала вже в день роботи тайні приготвлення до своєї утечи. Зложила трохи дитинячого біля і завинула єго в свій шаль. Їй видало ся, що не варта навіть пакувати свої власні річи. Юрій чейже купить їй нові, а коли Алісія пійде на ніч знов до хорої, возьме она свою Міню на руки і викраде ся тихцем з дому на Майль Стріт та раз на все покінчить з дотеперішним житєм. І ніхто вже більше не розлучить єї з чоловіком.

Ах, бідна Джессі!

(Дальше буде).

Виданя без образків.

*Молитвенник народний 30 сот., в полотно оправлений по 4 сот. **Др. Л. Кельнор:** Коротка істория педагогі 60 с. *Китиця желанє 2. розширене виданє 40 с. *Читанка ч. I, III, IV. опр. по 40, без оправи по 20 с. *Ів. Ловицкий: Попались. Різдвяні сцени 20 с. *Вол. Шухевич: Записки школяря 40 сот. *Тарас Шевченко: Кобзар для дітей 30 с. **Гордієнко:** Картагинці і Римляни 20 с. *Юлії Верне: Подорож довкола землі 1. Кор. 20 с., опр. 1 кор. 50 с. **Др. Мих. Пачовский:** Замітки до науки рускої мови 60 с., Билини і думи 20 с. **Дзвінок** з р. 1894 4 К. **Др. Мандибур:** Олімпія 40 с. **Віра Лебедова:** Гостинець дітям 50 с. *Василь В-р. **Джонатан Свіфт.** Подорож Гуллівера до великанів 50 с. *Мальота: Без родини 80 с., опр. 1 К. 10 с. *А. Глодзінський: Огород шкільний 1 К. 20 с. **Сальо:** Непос, учебник для III класи гімназ. 1 К. 30 с. **Kokurewicz Józef:** Podręcznik dla kancelarui szkolnej 60 с. *А. К.: Робінзон неїлюстрований 20 с. **О. Ніжанковский:** Батько і мати, двоспів в фортепяном 20 с. *Дніпрової Чайки: Коза дерева 50 с. **Мапа** етнографічна Руси-України 40 с. **Барановский:** Приписи до іспитів 40 с. **Дзвінок** з р. 1895, 1897—1900 по 4 К. **Вол. Шухевич:** Від Бескида до Андів 20 с. *Ів. Франко: Абу Каземові Капці 40 с. **Дзвінок** з р. 1901 6 К. **Остап Макарушка:** Короткий огляд руско-укр. письменства 30 с. *Т. Шевченко: Кобзар 2 К., опр. 2 К. 40 с., в пол. 2 К. 70 с. *Ів. Франко: Коли ще звїрі говорили, казки для дітей 80 с., опр. 1 К. 10 с. **Віра Лебедова:** Малі герої 50 с., опр. 70 с. *Ів. Спілка: На чужині 40 с., опр. 54 с. **Стефан Пятка:** Дарунок для дітей 40 с., опр. 60 с. *Оповіданя для дітей 40 с., опр. 54 с. *Мих. Коцюбинський: Оповіданя 40 с., опр. 54 с. *Олекса Катренко: Оповіданя 40 с., опр. 54 с. **Василь В-р:** Подорож до краю Ліліпутів 50 с., опр. 64 с. *Л. Кримский: Переклади 40 с., опр. 54 с. **Картки** з історії Руси-України. 40 с. *Д. Н. Маміна-Сибіряка: Дитячі оповіданя 30 с., опр. 44 с. *А. Пушкін: Байки 30 с. *Марно Вовчок: оповіданя I. часть 30 с.; опр. 44 с. *МартаБорецка: істор. оповід. 40 с., опр. 60 с. *Ковалів Стефан: На прічках, оповід. 30 сот., опр. 44 сот. *Др. Мих. Пачовский: Народні Думи з поясненнями, I. ч. 40 с., опр. 60 сот. *Гр. Л. Толстой Казки 40 с., опр. 54 с. *Поеми О Кониського: 30 с., опр. 44 с. *Покарана Лож. комедийка Кучальської 20 с., опр. 34 с. **Оповіданя М. Вовчка.** II. ч. Інститутка 40 с., опр. 60 с. *Дивні пригоди Комаха Сангвіна, I. част. 40 с., опр. 70 с. *Перша китичка для малих дівчат, Е. Ярошинської 20 с. *Малий співаник 20 сот. *Клявдія Лукашевич: Серед цвітів, комедия в 2 діях 16 с., опр. 30 сот. *Друга китичка для малих дівчат, Е. Ярошинської 20 с., обі опр. 54 с. **Шекспір** в повістках 30 с., опр. 60 с. **Дві могили,** Королевского 18 с., опр. 32 с. **Англійські казки,** 24 с., опр. 38 с. *Леоніда Глібова: Байки 10 с. *В. Чайченко: Олесь; Комар; Два оповіданя по 10 с., Дума про княгиню Кобзаря 10 с. **Дніпрової Чайки,** Казка про сонце та єго сина; Писанка по 10 с. **Учитель** на р. 1890—1900 по 2 К. з р. 1901 по 4 Кор.

Книжки, назначені звїздкою, *спробовані Радом шкільною* на нагороду діяльности до шкіл народних, Інститутка і Шекспір в повістках до шкіл виділових, а „Огород шкільний“ поручений до бібліотек шкільних.

Замовляти можна в товаристві педагогічнім у Львові ул. св. Софії ч. 9 а, в книгарні Наукового Товариства імени Шевченка, ул. Чарнецкого ч. 26. і в книгарні Інституту Ставропигійского ул. Руска ч. 3.

Хто купує книжки на суму 10 К і више в самім товаристві, дістає 10% рабату. Виданя ілюстровані ч. 96—100 продає ся без рабату.

Книжки висилає ся за готівку або за поспілатою.

При замовленях треба дочислити оплату поштовою

На всякий десяток кос даю одну косу і камень безплатно, то есть даром.

Довгота в сантиметрах	65	70	75	80	85	90	95	100
за одну штуку в каменем Кор.	2-10	2-20	2-30	2-40	2-50	2-60	2-65	2-70
на 5-кгр. по- сылку іде штук	16	15	14	13	13	13	12	12

Карпатські срібно-сталеві коси мають тонке як папірок, легке як перо полотно, котре тне як бритва найтвердшу (цсянку), то есть піреку траву і збіже; що тільки попаде під неї, перетинає за одним замахом; на стопу тільки незначно зуживають ся і мовольну роботу хлібороба на половину легшу роблять. Приятна, легка робота на полі справляє радість всякому хліборобови, тому всякий косить тільки карпатськими срібно-сталевими косами.

Серпи озубрені з англійської сталі дуже добре жнуть збіже і легко перетинають, так, що не чути в руках. Поручаю Вам, милі Сестри, хто замовить 20 штук серпів, дістане 2 даром.

Ціна за одну штуку 30 кр., то є 60 сот.

На всяке замовлене треба прислати 2 корон задатку, без задатку не висилаєсь нікому. На жадане цітники даром і оплачено, просить запам'ятати нашу адресу. З почетом:

Александр Копач,
Струтин вижний, п. п. Долина коло Стрия.

Товариство взаїмного кредиту

„ДНІСТЕР“

стоваришенє зареєстроване в обмеженою порукою у Львові

ПОЗИЧКИ уділяє своїм членам на $5\frac{1}{2}\%$ і 1% додатку на кошті адміністрації, за предложенем документів виказуючих достаточну гіпотечку.

СПЛАТУ позичок розкладає догідно на рати до 10 літ. Сума позичок інтабульованих і за порукою 1,239.243 К.

ЧЛЕНОМ може бути тільки обезпечений тревало в „Дністрі“ від огню.

УДІЛ членський вносить 50 К, вписове 2 К. Число членів 2.391 в 2.501 уділами на 125.050 К.

ВКЛАДКИ щадничі приймає „ДНІСТЕР“ і опроцентує на 4% . Сума вкладок на 1.256 книжочках 1.103.333 К.

ЧИСТИЙ ЗИСК розділяє ся частию на дивіденду для членів. частию на публичні добродійні ціли: на церкви, бурси, захоронки, школи і т. д. На ті ціли роздано дотепер з товариства кредитового 10.840 К.

ІНФОРМАЦІЯ в справах позичок уділяє Дирекція і агенти.

Головна агенция дневників

СТ. СОКОЛОВСКОГО

у Львові, пасаж Гавсмана ч. 9,

приймає пренумерату і оголошеня до всіх дневників краєвих і заграничних.

До „Народної Часописи“ і „Газети Львівської“ може приймати оголошеня виключно лиш ся агенция.

СТЕЛЯ

найновіший інструмент сальоновий швейцарський, самограй, ноги металеві без гачиків в різних величинах. Продає Соболевський годинникар у Львові, площа Марийска (готель французкий).